

O POPELCE

Bylo nebylo, žil jednou jeden chudý dřevorubec, který si vzal zlou ženu. Byl otcem tří dcer. První byla jeho vlastní, poctivá, pracovitá a laskavá. Zbylé dvě byly nevlastní, líné a sobecké. Jeho vlastní dcera musela uklízet, prát a vařit, zatímco její macecha a dvě nevlastní sestry se procházely po domě v nádherných šatech. Pouze večer si mohla sednout před kamna na podlahu ušpiněnou od popela. Proto jí každý říkal Popelka.

Jednoho dne do jejich domu přišel posel, aby oznámil, že král pořádá ples, protože si princ hledá nevěstu. A každá dívka v zemi je zvána!

Macecha a sestry se začaly strojit na bál, a tak se Popelka nesměle zeptala, zda se k nim může připojit.

„Špindíra jako ty nemá v královském paláci co dělat. Zůstaneš doma a budeš se starat o domácnost!“ rozhodla macecha a spolu se svými dvěma dcerami odešla na bál.

Popelka byla tak smutná, že si sedla před vchodové dveře a začala plakat. Najednou se ale objevila víla Kmotřička, aby ji utěšila. „Neplač, děvenko,“ řekla. „Jsem tu, abych ti pomohla!“ Jediným mávnutím kouzelné hůlky vypadala Popelka jako opravdová princezna. Víla Kmotřička jí vyčarovala překrásné nové šaty a skleněné střevíčky. Dalším mávnutím hůlky proměnila dýni v kočár, kysu v kočího a dvě myšky v nádherné koně.

